

Lovforslag nr. L 146. Fremsat den 25. februar 2009 af velfærdsministeren (Karen Jespersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunale borgerservicecentre

(Ophævelse af revisionsbestemmelse)

§ 1

I lov nr. 544 af 24. juni 2005 om kommunale borgerservicecentre foretages følgende ændring:

1. § 6 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2009.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

I henhold til § 6 i lov nr. 544 af 24. juni 2005 om kommunale borgerservicecentre skal forslag til revision af lovens § 3, stk. 3, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2008-09.

Borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, indebærer, at et borgerservicecenter uden ansøgerens samtykke kan udveksle oplysninger om en ansøgers rent private forhold med den fagforvaltning i kommunen, under hvis lovgivningsområde sagen henhører. Herved udgør bestemmelsen en særlig regulering i forhold til forvaltningslovens § 29, hvorefter der i sager, der rejses ved ansøgning, som udgangspunkt ikke uden samtykke må indhentes oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed.

Baggrunden for vedtagelsen af den særlige regulering i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, var, at forvaltningslovens § 29 fandtes at udgøre en uhensigtsmæssig og unødvendig barriere for borgerservicecenterets og den relevante fagforvaltnings adgang til at indhente oplysninger om en ansøgers rent private forhold hos hinanden.

Lovforslaget indebærer alene, at revisionsbestemmelsen i lovens § 6 ophæves. Borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, vil således fortsat være gældende og i forhold til forvaltningslovens § 29 indebære en særlig regulering af udveksling af oplysninger om en ansøgers rent private forhold mellem et borgerservicecenter og den forvaltningsgren inden for samme kommune, under hvis lovgivningsområde sagen hører.

Lovforslaget er i overensstemmelse med anbefalingerne fra Udvalget om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning, som blev nedsat den 23. oktober 2007. Udvalget afgav den 10. december 2008 betænkning nr. 1500/2008.

2. Gældende ret

2.1. Forvaltningslovens § 29

2.1.1. Indledning

Efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 29 må der i sager, der rejses ved ansøgning, ikke indhentes oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed. Dette gælder dog efter bestemmelsens stk. 2 ikke, hvis ansøgeren har givet samtykke hertil, hvis andet følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, eller hvis særlige hensyn til ansøgeren eller tredjemand klart overstiger ansøgerens interesse i, at oplysningen ikke indhentes.

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at der således som helt overvejende hovedregel ikke må indhentes oplysninger fra andre dele af forvaltningen eller fra en anden forvaltningsmyndighed om ansøgerens rent private forhold, uden at ansøgeren har givet samtykke hertil, jf. Folketingstidende 1985/86, Tillæg A, sp. 108.

Forvaltningslovens § 29 har til formål at sikre, at en ansøger får indflydelse på, hvilke oplysninger om den pågældendes rent private forhold, der inddrages i en sag, som den pågældende selv har rejst ved ansøgning over for forvaltningen. Bestemmelsen skal således samtidig sikre, at den enkelte borger i disse typer af sager selv får lejlighed til at vurdere, om fordelene ved, at en ansøgning imødekommes, står rimeligt mål med det ubehag, der eventuelt kan føles forbundet med, at en myndighed skaffer sig kendskab til den pågældendes rent private forhold, jf. Folketingstidende 1985/86, Tillæg A, sp. 108. Betydningen af, at ansøgeren ikke meddeler tilladelse til, at oplysningerne kan indhentes, vil typisk være, at ansøgningen ikke vil kunne imødekommes eller i hvert fald ikke vil kunne imødekommes i fuldt omfang.

2.1.2. Ansøgningsager

Forvaltningslovens § 29 gælder kun for ansøgningsager, det vil sige sager, der rejses ved ansøgning

fra den pågældende part. Bestemmelsen i § 29 finder navnlig anvendelse i de tilfælde, hvor enkeltpersoner ansøger det offentlige om økonomisk støtte, herunder sager om individuel boligstøtte, kontanthjælp, uddannelsesstøtte og pension eller eftergivelse af skat. Bestemmelsen omfatter imidlertid også andre sager, hvor enkeltpersoner retter henvendelse til det offentlige om at få tillagt en bestemt retsstilling, f.eks. sager om udstedelse af pas eller autorisationer, sager om adoption, separation eller skilsmisse, samt i øvrigt sager, hvor det i lovgivningen er bestemt, at der kun må handles på et bestemt område eller på en bestemt måde, hvis der foreligger en godkendelse, tilladelse, dispensation eller anerkendelse fra en offentlig myndighed. Omfattet af bestemmelsen er også tilfælde, hvor en person opfordres eller tilskyndes til at anmode om en bestemt ydelse. Det er ikke afgørende, om den pågældende indgiver en formel ansøgning. Omfattet af § 29 er også sager om ansættelse og forfremmelse i den offentlige forvaltning.

2.1.3. Fra andre forvaltningsmyndigheder eller andre dele af forvaltningen

Ved fastlæggelsen af, om der i henhold til forvaltningslovens § 29 er tale om en anden forvaltningsmyndighed eller andre dele af forvaltningen, skal der lægges vægt på myndighedens organisatoriske forhold. Dette betyder bl.a., at to organisatorisk adskilte enheder i samme myndighed som udgangspunkt ikke vil kunne udveksle oplysninger om en ansøgers rent private forhold, selvom de to enheder varetager opgaver inden for samme lovgivningsområde.

Bestemmelsen betyder således, at der gælder forskellige regler for indhentelse af oplysninger om en ansøgers rent private forhold afhængigt af, om der er tale om udveksling af oplysninger mellem to organisatorisk set forskellige dele inden for samme myndighed, eller om der er tale om anvendelse af oplysninger indenfor samme organisatoriske del af myndigheden.

I forhold til f.eks. en kommune vil det derfor være kommunens organisatoriske forvaltningsstruktur, som er afgørende for, om der ifølge forvaltningslovens § 29 er tale om »andre dele af forvaltningen«. Det kan i den forbindelse nævnes, at Justitsministeriet i en konkret sag om adgangen til at udveksle oplysninger inden for en kommune, der havde henlagt myndighedsudøvelse og faktisk forvaltningsvirksomhed til et stort antal kontraktsstyrede virksomheder, bl.a. har udtalt, at der ved vurderingen af, om der er tale om »andre dele af forvaltningen« ikke alene kan lægges vægt på, om de pågældende dele varetager opgaver inden for samme lovgivningsområde, men at der også i henhold til ordlyden af forvaltningslovens § 29 må

lægges vægt på, i hvilket omfang der organisatorisk set er tale om forskellige dele af forvaltningen.

2.2. Borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3

2.2.1. Indhold

Efter § 3, stk. 3, i lov om kommunale borgerservicecentre kan et borgerservicecenter i sager, der rejses ved ansøgning, indhente oplysninger, som er fornødne til sagens behandling, om ansøgerens rent private forhold hos en anden del af kommunens forvaltning, under hvis lovgivningsområde sagen henhører. Tilsvarende kan en anden del af forvaltningen indhente sådanne oplysninger hos borgerservicecenteret, hvis oplysningerne er tilvejebragt ved borgerservicecenterets administration af det lovgivningsområde, der henhører under den pågældende del af forvaltningen.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, i lov om kommunale borgerservicecentre fraviger forvaltningslovens § 29 for så vidt angår udveksling af oplysninger om en ansøgers rent private forhold mellem et borgerservicecenter og en anden forvaltningsgren inden for samme kommune, under hvis lovgivningsområde sagen henhører. Bestemmelsen indebærer, at de nævnte oplysninger kan indhentes uden ansøgerens samtykke.

Bestemmelsen gælder ligesom forvaltningslovens § 29 kun i ansøgningssager. Med hensyn til fastlæggelsen af, hvad der forstås ved en ansøgningssag, henvises til pkt. 2.1.2. ovenfor.

§ 3, stk. 3, i lov om kommunale borgerservicecentre gælder, hvor kommunen har organiseret et borgerservicecenter som en selvstændig del af forvaltningen, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3107. Bestemmelsen gælder ikke, hvis medarbejderne i kommunens borgerservice organisatorisk er tilknyttet hver deres fagforvaltning, men blot fysisk er samlet et (eller flere) steder i kommunen. Bestemmelsens anvendelse forudsætter således, at borgerservicecenteret er organiseret som en enhed, dvs. enten helt løsrevet fra den øvrige forvaltning, eller eventuelt som en organisatorisk del af en fagforvaltning, der varetager borgerbetjeningsopgaver for andre fagforvaltninger.

Bestemmelsen gælder kun ved udveksling af oplysninger mellem et borgerservicecenter og en anden del af forvaltningen i samme kommune, under hvis lovgivningsområde sagen henhører. Bestemmelsen indebærer derimod ikke, at borgerservicecentret uden ansøgerens samtykke kan indhente oplysninger fra andre dele af kommunen end den relevante fagforvaltning. Bestemmelsen indebærer heller ikke, at der uden samtykke kan indhentes oplysninger om en ansøgers rent private forhold fra andre myndigheder. I disse til-

fælde skal indhentning af oplysninger ske efter forvaltningslovens § 29.

Det er en betingelse, at oplysningerne er fornødne til sagens behandling, det vil sige, at udvekslingen af oplysningerne er saglig og nødvendig. Herved stilles den relevante fagforvaltning eller borgerservicecenteret, ligesom fagforvaltningen ville have været stillet, hvis den havde behandlet alle opgaver på det pågældende lovgivningsområde selv, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3094.

Bestemmelsen gælder både i forhold til manuelle oplysninger og elektronisk behandlede oplysninger, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3107.

2.2.2. *Virkning*

Bestemmelsen indebærer, at et borgerservicecenter betragtes som en fremskudt del af den relevante fagforvaltning. Der vil således efter bestemmelsen i relation til samtykkekravet i ansøgningssager ikke være forskel på, om en sag løses af et borgerservicecenter eller af en fagforvaltning. Borgeren stilles således efter bestemmelsen på samme måde, som hvis opgaven var blevet varetaget af den relevante fagforvaltning, jf. besvarelse af 3. maj 2005 af spørgsmål nr. 16 (L 72) stillet af Folketingets Kommunaludvalg.

Bestemmelsen i § 3, stk. 3, indebærer, at et borgerservicecenter kan indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold uden ansøgerens samtykke fra den del af forvaltningen, som ville have behandlet sagen, hvis borgerservicecenteret ikke var organiseret som en selvstændig enhed.

Et borgerservicecenter, som behandler en ansøgningssag efter sociallovgivningen, vil eksempelvis uden samtykke kunne indhente oplysninger om bl.a. ansøgerens rent private forhold fra den fagforvaltning i kommunen, som i øvrigt varetager opgaver inden for sociallovgivningen. Tilsvarende vil en sådan fagforvaltning kunne indhente oplysninger fra borgerservicecenteret, såfremt borgerservicecenteret har tilvejebragt oplysningerne i forbindelse med administrationen af opgaver efter sociallovgivningen, jf. Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3107.

2.2.3. *Baggrund*

Formålet med lov om kommunale borgerservicecentre er ifølge lovens § 1 at fremme, at kommunalbestyrelserne opretter borgerservicecentre, som kan fungere som borgerens indgang til den offentlige sektor. Formålet har endvidere i den forbindelse været at fjerne u hensigtsmæssige juridiske barrierer, der efter lovgivningen er for borgerservicecentrenes varetagelse af administrative borgerbetjeningsopgaver.

Borgerservicecentertanken bryder med den traditionelle forvaltningsmodel i kommunerne, idet samme forvaltningsopgave kan være delt mellem flere dele af forvaltningen, således at f.eks. de simple ansøgningssager inden for et bestemt lovgivningsområde varetages af borgerservicecenteret, mens de mere komplicerede ansøgningssager inden for samme lovgivningsområde varetages af den relevante fagforvaltning.

Ifølge forarbejderne til lov om kommunale borgerservicecentre fandtes det at være en u hensigtsmæssig og unødvendig barriere, at et borgerservicecenter, som er organiseret som en selvstændig del af den kommunale forvaltning, i en ansøgningssag efter forvaltningslovens § 29 som udgangspunkt ikke kan indhente oplysninger om ansøgerens rent private forhold fra den fagforvaltning, der administrerer samme lovgivningsområde som det, ansøgningssagen henhører under, uden at skulle anmode borgeren om samtykke hertil.

Det samme gør sig gældende, såfremt en fagforvaltning til brug for en ansøgningssag har brug for oplysninger om ansøgerens rent private forhold, som er tilvejebragt af borgerservicecenteret i forbindelse med dets administration af opgaver inden for samme lovgivningsområde.

Hertil kommer, at oplysningerne eventuelt indgår i et elektronisk fagsystem, som benyttes af såvel borgerservicecenter som fagforvaltning. Som eksempel er i forarbejderne nævnt, at et borgerservicecenter og kommunens socialforvaltning hver især behandler ansøgningssager efter sociallovgivningen af forskellige sværhedsgrader.

Der henvises til Folketingstidende 2004/05, Tillæg A, side 3093-3094.

3. *Baggrunden for den nuværende revisionsbestemmelse i § 6*

I forbindelse med Folketingets behandling af borgerservicecenterloven blev der indsat en revisionsbestemmelse i borgerservicecenterlovens § 6, hvorefter forslag til revision af § 3, stk. 3, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2008/09.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at baggrunden for revisionsbestemmelsen er, at behovet for bestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, skal overvejes på ny i folketingssamlingen 2008/09, idet Indenrigs- og Sundhedsministeriet (nu Velfærdsministeriet) og Justitsministeriet til den tid har foretaget en generel gennemgang af de spørgsmål, der vedrører forholdet mellem forvaltningslovens § 29 og kommunerne, jf. Folketingets Kommunaludvalgs betænkning afgivet den 7. juni 2005 over forslag til lov om kommunale borgerservicecentre (L 72) s. 8.

F. t. 1. vedr. kommunale borgerservicecentre

Af bemærkningerne fremgår endvidere, at det i gennemgangen – blandt andet i lyset af den organisationsudvikling, der de senere år har fundet sted i den kommunale forvaltning, og som ikke mindst vil finde sted som følge af de mange kommunesammenlægninger – skal vurderes, om § 29 i forvaltningsloven bør ændres eller justeres, og om lovens § 3, stk. 3, i den forbindelse vil kunne blive overflødiggjort. Der henvises til pkt. 4. nedenfor.

Der henvises til Folketingstidende 2004/05, Tillæg B, side 1122

4. *Anbefalinger fra Udvalget om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning*

Efter kommissoriet havde udvalget blandt andet til opgave at overveje, om udviklingen i den organisatoriske tilrettelæggelse af opgaveløsningen i den offentlige forvaltning indebærer, at der er behov for at ændre forvaltningslovens § 29. Udvalget skulle i givet fald udarbejde forslag hertil. Udvalget skulle ifølge kommissoriet også i forbindelse med overvejelserne om forvaltningslovens § 29 overveje, om det er nødvendigt at opretholde bestemmelsen i § 3, stk. 3, i borgerservicecenterloven.

For så vidt angår udvalgets anbefalinger vedrørende bestemmelsen i forvaltningslovens § 29 kan der henvises til justitsministerens samtidige lovforslag om ændring af forvaltningsloven og lov om behandling af personoplysninger.

Efter udvalgets opfattelse gør sig navnlig følgende overvejelser gældende i relation til spørgsmålet om, hvorvidt bestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, bør opretholdes/ophæves:

Til støtte for at ophæve borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, vil der efter udvalgets opfattelse kunne peges på, at hensynet til borgernes mulighed for i forbindelse med ansøgningssager at kontrollere, hvilke oplysninger om rent private forhold der bliver udvekslet mellem et borgerservicecenter og den enkelte fagforvaltning, der behandler sager inden for samme lovgivningsområde, taler for, at der gælder et krav om samtykke fra ansøgeren. Udvalget fremhæver, at dette hensyn blev tillagt særlig vægt i forbindelse med indførelsen af bestemmelsen i forvaltningslovens § 29, jf. pkt. 2.1.1. Det vil efter udvalgets opfattelse endvidere kunne anføres, at det ikke vil medføre praktiske problemer i forhold til selve indhentelsen af samtykke, hvis kravet om samtykke skulle komme i anvendelse på borgerservicecentre.

Heroverfor står efter udvalgets opfattelse, at en ophævelse af bestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, vil have indflydelse på kommunernes frie valg i forhold til den organisatoriske placering af bor-

gerservicecentre, såfremt borgerservicecentre skal varetage funktionen som fremskudt del af forvaltningen.

Udvalget bemærker hertil, at borgerservicecenteret således i givet fald vil skulle placeres i samme forvaltning som den fagforvaltning, de skal løse opgaver for, såfremt der – for så vidt angår spørgsmålet om indhentelse af samtykke – ikke skal være forskel på, om det er borgerservicecenteret eller den enkelte fagforvaltning, der løser sager inden for samme lovgivningsområde. Udvalget bemærker i den forbindelse, at bestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, ikke skaber en adgang til indhentelse af oplysninger, som går ud over, hvad den enkelte fagforvaltningsenhed uden samtykke vil kunne inddrage i behandlingen af en ansøgningssag, såfremt ansøgningen alene var blevet behandlet i den pågældende fagforvaltning. Forvaltningslovens § 29 stiller således ikke krav om samtykke, såfremt en fagforvaltning ønsker at genanvende oplysninger, der er indgået i behandlingen af en tidligere sag inden for samme fagforvaltningsenhed, når det er sagligt og nødvendigt i forhold til behandlingen af en ny sag.

Den nævnte problemstilling ved en ophævelse af borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, gør sig efter udvalgets opfattelse for det første gældende i relation til de mange borgerservicecentre, som udgør deres egen forvaltningsdel (dette gælder ifølge udvalgets spørgeskemaundersøgelse for 33 kommuner, jf. betænkningens pkt. 3.2.1.4). Det samme gør sig imidlertid efter udvalgets opfattelse også gældende, når borgerservicecentre er placeret i en forvaltning med et fagområde, som borgerservicecenteret ikke varetager opgaver for, eller borgerservicecenteret også varetager opgaver for andre fagforvaltninger end den fagforvaltning, som borgerservicecenteret er placeret sammen med.

Udvalget bemærker hertil, at formålet med borgerservicecenterloven er at fremme, at kommunalbestyrelserne opretter borgerservicecentre, som kan fungere som borgernes indgang til den offentlige sektor, jf. pkt. 2.2.3. Udvalget henviser i den forbindelse til den spørgeskemaundersøgelse, som udvalget har foretaget, og hvoraf det fremgår, at 89 ud af de 91 kommuner, der har besvaret undersøgelsen, har oplyst, at de har et borgerservicecenter. Hensigten med borgerservicecenterloven må dermed efter udvalgets opfattelse siges at have virket, idet stort set alle kommuner har et borgerservicecenter, der kan fungere som borgernes indgang til kommunen og derved som en fremskudt del af fagforvaltningen.

I tilknytning hertil anfører udvalget, at med den nuværende organisatoriske placering af borgerser-

vicecentre i kommunerne vil en ophævelse af bestemmelsen i § 3, stk. 3, i mange tilfælde medføre, at borgerservicecenteret i en ansøgningssag som udgangspunkt ikke kan indhente følsomme personoplysninger fra den fagforvaltning, der administrerer samme lovgivningsområde som det, ansøgningssagen henhører under, uden at skulle anmode borgeren om samtykke hertil. Det samme gør sig efter udvalgets opfattelse gældende, såfremt en fagforvaltning til brug for en ansøgningssag har brug for oplysninger om rent private forhold, som er tilvejebragt af borgerservicecenteret i forbindelse med dettes administrative af opgaver inden for samme lovgivningsområde.

Udvalget bemærker på den baggrund, at idéen med borgerservicecentre som en fremskudt del af fagforvaltningen ville vanskeliggøres (væsentligt), hvis § 3, stk. 3, i lov om kommunale borgerservicecentre blev ophævet.

Udvalget anbefaler derfor, at bestemmelsen i § 3, stk. 3, i lov om kommunale borgerservicecentre bør opretholdes.

Der henvises til betænkningen afsnit 3.3.4., II.

5. Velfærdsministeriets overvejelser

Velfærdsministeriet kan støtte anbefalingen fra Udvalget om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning om, at borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, bør opretholdes i sin nuværende udformning. Velfærdsministeriet kan tilslutte sig anbefalingen af de grunde, som udvalget har anført, jf. pkt. 4.

Bevarelsen af borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, som en særlig regulering i forhold til forvaltningslovens § 29 sikrer, at anvendelsen af borgerservicecentre som en fremskudt del af fagforvaltningen ikke vanskeliggøres væsentligt som følge af den unødvendige og uhensigtsmæssige barriere, som forvaltningslovens § 29 ellers ville indebære. Velfærdsministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig udvalgets opfattelse af, at hensigten med borgerservicecenterloven må siges at have virket, idet stort set alle kommuner har et borgerservicecenter, der kan fungere som borgernes indgang til kommunen og derved som en fremskudt del af fagforvaltningen, jf. pkt. 4.

Med opretholdelse af borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, sikres således fortsat tilstedeværelsen af en væsentlig forudsætning for opnåelse af formålet med borgerservicecenterloven, nemlig at kommunalbestyrelserne opretter borgerservicecentre, som kan fungere som borgerens indgang til den offentlige sektor.

På den baggrund foreslås revisionsbestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 6 ophævet.

6. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for kommunerne, regionerne og staten.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

8. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke økonomiske eller administrative konsekvenser for borgerne.

9. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer

Betænkning nr. 1500/2008, som Udvalget om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning afgav den 10. december 2008, og hvis anbefaling vedrørende opretholdelse af borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, udmøntes i lovforslaget, er blevet sendt i høring til følgende myndigheder og organisationer:

Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Københavns Byret, Præsidenten for Retten i Århus, Præsidenten for Retten i Odense, Præsidenten for Retten i Ålborg, Præsidenten for Retten i Roskilde, Domstolsstyrelsen, Procesbevillingsnævnet, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Institut for Menneskerettigheder, Datatilsynet, Rigsadvokaten, Rigspolitichefen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politidirektørforeningen, Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Dansk Industri, Dansk Erhverv, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, Dansk retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Statsforvaltningen Hovedstaden, Statsforvaltningen Sjælland, Statsforvaltningen Syddanmark, Statsforvaltningen Midtjylland, Statsforvaltningen Nordjylland, Akademikernes Centralorganisation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Børnerådet, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk

Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk ErhvervsFremme, Danske Handicaporganisationer, Danske Ældreråd, Det Centrale Handicapråd, Foreningen af Børne- og Kulturchefer, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Håndværksrådet, Det Kommunale Kartel, Kommunale tjenestemænd og overenskomstansatte, Konkurrencestyrelsen, Landbrugsrådet, Landdistrikternes fællesråd, Landsforeningen af

Forældre til Børn i Daginstitutioner, Landsforeningen af landsbysamfund, Borgerservice Danmark, Landsforeningen Ældresagen, LO, Offentligt Ansattes Organisationer, Pårørendegruppen for svage ældre, Sammenslutning af Danske Småøer, Sammenslutning af Landbrugets Arbejdsgiverforening, Skole og Samfund, Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab, Statsansattes kartel, Sundhedskartellet og Ældremobiliseringen.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser / mindredgifter	Negative konsekvenser / merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen i lovforslaget indebærer, at revisionsbestemmelsen i lovens § 6 ophæves.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2009.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov nr. 544 af 24. juni 2005 om kommunale borgerservicecentre foretages følgende ændring:

§ 6. Forslag til revision af § 3, stk. 3, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2008-09.

1. § 6 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2009

Til lovforslag nr. L 146. Skriftlig fremsættelse (25. februar 2009)

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunale borgerservicecentre (Ophævelse af revisionsbestemmelse)

(Lovforslag nr. L 146).

Lovforslaget indebærer alene, at revisionsbestemmelsen i borgerservicecenterlovens § 6 ophæves. I henhold til § 6 i lov nr. 544 af 24. juni 2005 om kommunale borgerservicecentre, som blev vedtaget af Folketinget den 16. juni 2005, skal forslag til revision af lovens § 3, stk. 3, fremsættes for Folketinget senest i folketingsåret 2008-09.

Borgerservicecenterlovens § 3, stk. 3, vil såle-

des fortsat være gældende og i forhold til forvaltningslovens § 29 indebære en særlig regulering af udveksling af oplysninger om en ansøgers rent private forhold mellem et borgerservicecenter og den forvaltningsgren inden for samme kommune, under hvis lovgivningsområde sagen hører.

Lovforslaget er i overensstemmelse med anbefalingerne fra Udvalget om udveksling af oplysninger inden for den offentlige forvaltning, som blev nedsat den 23. oktober 2007. Udvalget afgav den 10. december 2008 betænkning nr. 1500/2008.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings hurtige og velvillige behandling.